

αὐτὰ ταῦτα ἀδικήσῃ τὰ ἀγάλματα τῶν θεῶν, οὐδ' αὐτῶν
 κωλύσετε τῶν ἱερῶν ἐπιβαίνειν ἢ εἰσιόντα <οὐ> τιμω-
 ρήσεσθε; καὶ μὲν δὴ τούτων καὶ δίκαιον καὶ ἀγαθόν
 ἔστιν ἐπιμελεῖσθαι, ὑφ' ὧν καὶ εὖ καὶ κακῶς δυνήσεσθε
 16 πάσχειν. φασὶ δὲ καὶ τῶν Ἑλλήνων πολλοὺς διὰ τὰ ἐν-
 θάδε ἀσεβήματα ἐκ τῶν παρ' αὐτοῖς ἱερῶν ἐξείργειν.
 ὑμεῖς δὲ αὐτοὶ οἱ ἀδικηθέντες περὶ ἐλάττονος ποιείσθε
 17 τὰ παρ' ὑμῖν νόμιμα ἢ ἕτεροι τὰ ὑμέτερα. τοσοῦτο δ'
 οὗτος Διαγόρου τοῦ Μηλίου ἀσεβέστερος γεγένηται.
 ἐκεῖνος μὲν γὰρ λόγῳ περὶ τὰ ἀλλότρια ἱερὰ καὶ ἑορτὰς
 ἠσέβει, οὗτος δὲ ἔργῳ περὶ τὰ ἐν τῇ αὐτοῦ πόλει. ὀργί-
 ζεσθαι οὖν χρή, ὧ ἄνδρες Ἀθηναῖοι, τοῖς ἀστοῖς ἀδικοῦσι
 μᾶλλον ἢ τοῖς ξένοις περὶ ταῦτα [τὰ ἱερά]. τὸ μὲν γὰρ
 18 ὥσπερ ἀλλότριόν ἐστιν ἀμάρτημα, τὸ δ' οἰκεῖον. καὶ μὴ
 οὓς μὲν ἔχετε ἀδικοῦντας ἀφίετε, τοὺς δὲ φεύγοντας ζη-
 τεῖτε συλλαμβάνειν, ἐπικηρύττοντες τάλαντον ἀργυρίου
 δώσειν τῷ ἀπάγοντι ἢ ἀποκτείναντι. εἰ δὲ μή, δόξετε
 τοῖς Ἑλλησι κομπάζειν μᾶλλον ἢ τιμωρεῖσθαι βούλεσθαι.
 19 ἐπεδείξατο δὲ καὶ τοῖς Ἑλλησιν ὅτι θεοὺς οὐ νομίζει.
 οὐ γὰρ ὡς δεδιῶς τὰ πεποιημένα, ἀλλ' ὡς θαρρῶν, ναυ-
 κληρία ἐπιθέμενος τὴν θάλατταν ἔπλει. ὁ δὲ θεὸς ὑπῆ-
 γεν αὐτόν, ἵνα ἀφικόμενος εἰς τὰ ἀμαρτήματα ἐπὶ τῆδε
 20 τῇ προφάσει δοίῃ δίκην. ἐλπίζω μὲν οὖν αὐτόν καὶ δώ-
 σειν δίκην, θαυμάσιον δὲ οὐδὲν ἂν μοι γένοιτο. οὔτε
 γὰρ ὁ θεὸς παραχρημα κολάζει, [ἀλλ' αὕτη μὲν ἐστὶν
 ἀνθρωπίνη δίκη] — πολλαχόθεν δὲ ἔχω τεκμαιρόμενος
 εἰκάζειν, ὄρων καὶ ἑτέρους ἠσεβηκότας χρόνῳ δεδωκότας
 δίκην, καὶ τοὺς ἐξ ἐκείνων διὰ τὰ τῶν προγόνων ἀμαρ-
 τήματα — ἐν δὲ τούτῳ τῷ χρόνῳ δέη πολλὰ καὶ κινδύ-
 νους ὁ θεὸς ἐπιπέμπει τοῖς ἀδικοῦσιν, ὥστε πολλοὺς ἤδη
 ἐπιθυμῆσαι τελευτήσαντας τῶν κακῶν ἀπηλλάχθαι. ὁ